

Governar enmig del xàfec

Les turbulències que viu la política a Catalunya han arribat a l'hemicicle. La crispació en la primera sessió de control parlamentari al nou Govern va fer evident que el canvi en el mapa polític té un llarg camí per recórrer per arribar a l'estabilitat. Enmig d'aquesta tempesta l'executiu de Maragall endega les primeres iniciatives.

Era previsible que els inicis del nou Govern tripartit de la Generalitat de Catalunya fossin difícils. Posar en marxa tots els engranatges d'una nova maquinària de govern no era fàcil, i més si es té en compte que parlem d'un executiu integrat per tres formacions polítiques diferents, PSC, ERC i ICV-EUiA, que accedeixen al poder després de 23 anys ininterromputs d'hegemonia de CiU.

Trencar les dinàmiques establertes per l'administració anterior —que, de fet, va va ser una administració construïda a mida, a partir del quasi no-res— no permetia preveure una tasca fàcil, i més si calia adaptar-les a un Govern de coalició.

També era previsible que la proximitat als comicis legislatius espanyols del proper 14 de març no generaria el marc de normalitat política i d'estabilitat que hauria necessitat la política catalana per adaptar-se als canvis de papers de les diverses forces parlamentàries. I, evidentment, encara era menys imaginable que esclatés una crisi tan virulenta com la que s'ha produït amb la filtració de l'entrevista entre Josep-Lluís Carod-Rovira i la direcció d'ETA. La relliscada de l'exconseller en cap ha desfermat una tempesta que ha entrebancat els primers passos del nou Govern català i s'ha convertit en una eina incisiva per a l'oposició, un flanc obert per a l'executiu català.

En aquest context, el passat 11 de febrer, s'arribà a la primera sessió de control del ple del Parlament de Catalunya, en un ambient molt crispat entre les tres formacions de govern i els dos partits de l'oposició. CiU i PP van aprofitar l'ocasió per demanar explicacions al presi-

dent de la Generalitat, Pasqual Maragall, sobre el futur de la figura del conseller en cap. El dirigent de CiU, Artur Mas, va qüestionar la dignitat i la legitimitat del president català, al qual va acusar de dependre del PSOE en la decisió de destituir Carod. El clímax de la tensió, però, va arribar per mà del mateix Maragall, qui va dir —referint-se a Mas— que no era “ningú” per qüestionar la “dignitat o no” del president de la Generalitat de Catalunya, i, fent referència a les preguntes que l'oposició havia fet sobre la crisi del Govern català, va deixar caure: “No tenim per què contestar cada una de les preguntes que se'ls vagin acudint sobre què va passar aquell dia amb el senyor Carod.”

Els esforços del Govern. És evident, doncs, que la somnolència de l'anomenat “oasi català” ha acabat i, pel que sembla, la política parlamentària del Principat ha entrat definitivament en una etapa nova.

Malgrat la tensió entre Govern i oposició, l'executiu català intenta donar una imatge de normalitat que contrasti amb la crispació preelectoral. Així, les conselleries, dia sí dia també, plantegen noves iniciatives i propostes a velocitat de creuer. Des del passat dilluns 26 de gener, el dia que es va fer pública, a través del rotatiu madrileny *Abc*, la trobada entre Josep-Lluís Carod-Rovira i membres de la cúpula d'ETA, el Govern català ha anunciat força mesures. Per exemple, ha fixat la seu del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca a Lleida. D'una altra banda, ha presentat dos requeriments d'incompetència a l'estat en matè-

El president de la Generalitat de Catalunya, Pasqual Maragall, al Parlament de Catalunya. La primera sessió del ple del Parlament de la legislatura ha estat marcada per la crispació entre els tres grups que integren el Govern català i els partits de l'oposició.

ria d'inspecció educativa i de formació professional (en relació amb la polèmica llei de qualitat de l'ensenyament, aprovada el 2002 pel Govern espanyol). En aquesta mateixa reunió l'executiu català va aprovar de demanar diferents dictàmens al Consell Consultiu, concretament en referència a la llei orgànica del poder judicial, a la llei de mesures per a la modernització local que modifica la llei reguladora del règim local, a la llei de pressupostos generals de l'estat per a l'any 2004 –pel que fa a les polítiques d'ajuts i subvencions– i a diversos apartats de la llei de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social. Totes les normes consultades, a parer de l'executiu català, podrien interferir competències pròpies. Entre les altres iniciatives impulsades pel Govern destaca la de la creació de la Comissió d'Organització Territorial, encarregada d'elaborar un

avantprojecte de llei que es presentarà al Parlament de Catalunya. La mesura respon a un dels compromisos del nou

La somnolència de l'“oasi català” ha acabat i, pel que sembla, la política parlamentària ha entrat definitivament en una etapa nova

Govern: revisar el model territorial de Catalunya. Després del debat polític del nou Estatut (vegeu el requadre de la pàgina següent) i de la remodelació del sistema de finançament, aquest procés serà, amb tota seguretat, un dels punts més destacats d'aquesta legislatura.

La hiperactivitat departamental. També als departaments hi ha un intens moviment per demostrar que es governa. El Departament de Presidència, per exemple, ha anunciat la creació de l'euroregió entre Catalunya, País Valencià, les Illes, Aragó, la Catalunya Nord i part d'Occitània. El nou executiu manté la idea d'explicar a Espanya com és Catalunya amb una campanya que, de moment, es preveu sota el títol “Catalunya proposa”. Amb totes aquestes iniciatives, n'hi ha hagut algunes que s'han guanyat l'espai en els mitjans de comunicació. La

Comença la travessada cap a un nou Estatut

Al mes de juliol pot haver-hi ja un primer esborrany de nou Estatut a Catalunya. Si més no aquest és l'objectiu que s'han fixat els membres de la ponència parlamentària constituïda per a la redacció del nou Estatut. La ponència, integrada per les tres formacions del Govern català, PSC, ERC i ICV-EUIA, juntament amb CiU –el PP ha decidit inicialment quedar-se al marge d'aquest procés de debat, tot i que s'hi podria incorporar després de les eleccions espanyoles–, preveu tenir un primer esborrany de text articulat l'estiu vinent. Amb aquest objectiu, es fixa la intenció de dur el document definitiu a les Corts espanyoles la primavera del 2005, tal com anteriorment ja havia anunciat el conseller de Relacions Institucionals, Joan Saura, un cop hagi estat aprovat el text pel Parlament català.

El procediment per a l'elaboració del nou Estatut preveu un ampli procés de consulta social. Per això la ponència ha fixat un calendari de treball que inclourà la compeixença, al mes de març, de diverses entitats i col·lectius socials a la Comissió, als quals es lliurarà un qüestionari de treball. A l'abril està previst que ja comenci la fase de redacció del text.

En la legislatura anterior, la comissió d'aprofundiment de l'autogovern va donar com a fruit un informe de conclusions.

El conseller de Relacions Institucionals i Participació del Govern català, Joan Saura.

Al maig del 2003 es va crear una ponència de reforma de l'Estatut, però va acabar esgotada amb la fi de la legislatura. Ara, doncs, amb aquesta iniciativa –inclosa en els acords del pacte de govern entre PSC, Esquerra i Iniciativa– es recupera aquella línia de treball.

Mentrestant, el Govern català ha anunciat que paral·lelament inicia un procés per reclamar a l'estat les 88 competències estatutàries pendents de traspàs. **E. R.**

Conselleria de Política Territorial i Obres Públiques, de Joaquim Nadal, va anunciar un pla per millorar els senyals de trànsit, així com una inversió de 600 milions d'euros per rehabilitar barris. La Conselleria de Benestar Social, dirigida per Anna Simó, ha anunciat un augment dels ajuts a les famílies monoparentals i l'accés de les parelles gais i lesbianes a l'adopció d'infants. També el Departament d'Interior, de la consellera Montserrat Tura, va anunciar l'enduriment contra les actituds irresponsables en les carreteres, especialment amb els conductors que condueixin sota els afectes de l'alcohol. Tura va fer una defensa de l'anomenada "tolerància zero" amb l'alcohol i la conducció, és a dir, de no permetre el consum d'aquesta substància si s'ha de conduir. Una mesura que, per cert, ha generat certes reticències entre

La revisió del model territorial serà un dels punts forts de la legislatura

els sectors de la restauració i vitivinícoles i que obligà el conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, Antoni Siurana, a matisar la iniciativa. També hi ha altres propostes de canvi, com les presentades pel conseller d'Ensenyament, Josep Bargalló, que vol obrir oficines per donar informació i facilitar el procés d'inscripció d'alumnes en els centres d'ensenyament públics, o les de fer arribar a Catalunya

el senyal de totes les emissores de televisió del País Valencià i les Illes que emetin en català. En matèria d'economia, el conseller Antoni Castells va anunciar una reducció de l'impost de successions; en l'àmbit de la sanitat, la consellera Marina Geli es va comprometre a accelerar els pronòstics de possibles malalties greus i a alleugerir les llistes d'espera i els serveis d'urgències.

Ara, el nou Govern ja ha començat a donar forma als compromisos del pacte tripartit. I l'oposició ja té, així, material per posar-se en marxa per poder fer seguiment de la gestió del Govern. Però abans, tant els uns com els altres hauran de superar la dinàmica incendiària que s'ha escampat per la política catalana en les darreres setmanes.

Enric Rimbau